

עפ"ת 2047/09/22 - עمير סלומן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 2047-09-22 סלומן נ' מדינת ישראל 24 אוקטובר 2022

לפני כבוד השופט איןאס סלאמה
ערער עמיר סלומן
נגד מדינת ישראל
משיבת

פסק דין

- לפני ערעור על החלטת בית משפט השלום לטעבורה בחדרה, בתיק המ"ש 221-07-22, מיום 15.8.2022, במסגרת דחה בית המשפט קמא את בקשתו של המערער להארכת מועד להישפט בגין הودעת תשלום קנס מיום 27.11.2021 (להלן גם: "הדו"ח").
בבקשה שהגיש המערער לבית המשפט קמא, נטען, כי הרכב מושא הדו"ח אمنם רשום על שמו של המערער, אך הוא בבעלות מעסיקו, מר מסלו אדטו, אשר רק הוא נהג ברכב. על קיומו של הדו"ח נודע למערער לאחר שהתקבלה דרישתו לתשלום חוב מהמרכז לגביות קנסות. אז פנה המערער יחד עם מעסיקו למשטרת, שם נמסרו לו העתק הדו"ח ואישור משלוח דבר דואר רשות שחזר מהנימוק "לא נדרש". המערער טוען, כי הדו"ח לא הגיע אליו, וכי גם בן הזוג המתגורר עמו, לא קיבל את הודעת תשלום הקנס.
- בית המשפט קמא דחה את בקשת המערער, תוך שהפנה לחזקת המיסירה אשר מעבירה את הנטול לכטפיו של המערער להוכיח כי לא קיבל את הדו"ח, וכאשר אין די בטענה בעלמא, כי הדו"ח לא הגיע אליו, כדי לסתור את החזקה.
- עוד נקבע, כי המערער לא בירר את נסיבות מסירת הדו"ח ולא פנה לדואר לבירור טעنته. לעומת זאת, הטענה כי מעסיקו נהג ברכב, קבוע בבית המשפט קמא, תוך שהפנה לפסיקה רלוונטית, כי אין בעצם הטענה כדי לבסס חשש לעיוות דין.
- המעערר מאנ להשלים עם ההחלטה בית המשפט קמא, ובערעור לפני חזר על אותן טענות. לדין שנקבע לפני, התיציב המערער ומעסיקו, מר אדטו, שאישר את טענות המערער לעניין שימושו ברכב.

המערער לא ידע לומר מתי קיבל את הדרישה מהמרכז לגביית קנסות. הוא אישר כי הדרישה נשלחה **לאוֹתָה כתובת אליה נשלח הדוח שلطענותו לא התקבל על ידו.** הוא טען כי אין להם דורותית בשם אירית כפי שמצוין באישור המסירה.

בדיוון הוגבר כי לטענת מעסיקו של המערער, הוא היה באותה תקופה **"מוסרוב ביטוח"**, כלשהו, ולכן רשם את הרכב על שם חברו, המערער. קודם לכן הרכב היה רשום על שם בת זוגו ממנה נפרד.

5. ב"כ המשיבה התנגדה לערעור וצינה, כי בית המשפט קמא נתן דעתו למכלול השיקולים תוך התייחסות לטענות לגבי המסירה, השינוי ועיוות הדין. לפי המשיבה, חזקת המסירה מעבירה את הנTEL לכתיופי של המערער ואין די בטענה בעלמא. "הדבר הכי פשוט הוא שברגע שאתה יודע על זהلقאה, מהודעה השנייה, לבדוק מי זו אותה דורית, פעולות פשוטות כאלה לא נעשו". לפי המשיבה, קבלת טענה מסווג זה שטענה **"ביטול בפועל של חזקת המסירה, שכן אדם יכול להציגו בלי תמייה ראייתית, שלא קיבל"**.

לענין עיוות הדיון נטען, כי בית המשפט קמא התייחס לסוגיה וקבע, "כי הסبة הדוח לא מהווה בעצם עילה לעיוות דין".

דין והכרעה

6. לאחר שנתי דעתו להודעת הערעור על נספחה ולטענות הצדדים לפניו, נחה דעתו כי דין הערעור להידחות.

7. תקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974 (להלן: **"התקנות"**), קובעת, כי בעבירות תעבורה עליהן חל סעיף 239א' לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב- 1982 (להלן: **"החסד פ"**) ובעבירות קנס, רואים את ההודעה על ביצוע העבירה או ההודעה לתשלום קנס כאילו הומצאה דין גם ללא חתימה על אישור המסירה, **אם החלפו 15 ימים** מיום שנשלחה בדואר רשות, **חולת אם הוכיח** הנמען שלא קיבל את ההודעה או את הזמנה מסיבות שאין תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקלבן".משמעות אישור מסירה בו מצוין כי הדואר **"לא נדרש"**, כשםה כן היא, שהמערער לא ניגש לדואר ולמעשה **מנגע מלדרוש את הדוח** שנשלחה אליו בדואר רשות. מכאן, הנTEL עבר לערער להראות כי מחדלו אינו תוצאה של הימנעות מכוונת, אלא כי מדובר **בסיבות שאין תלויות בו**. המערער עניינו, לא עשה דבר וחצי דבר כדי לברר את נסיבות המסירה הנטענת מול הדואר.

הימנעות של המערער לקיים בירור ראשוני יש בה כדי לפעול לחובתו ולהוכיח גירושו כי הדוח לא נמסר לידי. הטענה כי אישור המסירה חסר פרטים, אין בה כדי לכפר על המחדל של המערער

ומושמעויותיו.

.8 לא זו אף זו, גם את המשוכה השנייה והיא סוגית השיהוי, המערער אינו צולח. שהרי גם אם תתקבל גרסתו, לפיה, נודע לו על הדוח רק מהדרישה של המרכז לגבית קנסות, עסקין בדרישה שנשלחה אליו ביום 4.5.2022. ודוקן, הבקשה לבית המשפט كما הוגשה אף בתאריך 3.7.2022, משמע שמדובר בשיהוי לא מבוטל.

.9 נשאלת כעת השאלה, האם מתקיימים "נמקים מיוחדים אחרים" (כלשון סעיף 230 לחס"פ), אשר מצדיקים הארצת המועד להישפט. על שאלה זו ענה בית המשפט كما בשלילה. בכאן Да, גם כאן, לא מצאתי כי בנסיבותינו יש מקום להתערב בקביעתו של בית המשפט כמו. זאת, חרב הטענה כי הרכב היה בחזותו ובשימושו של המעסיק וחרב התיצבותו של המעסיק עצמו לדין.

.10 כדי, לא אחת נקבע, כי אין בעצם הטענה כי אחר נהג הרכב כדי לבסס כשלעצמה חשש לעיוות דין. שעה שבעל הרכב אינו פועל כדי להסביר את הקנס על שם מי שנטען כי נהג הרכב בפועל, **בתוך סד הזמנים הקבוע בדיון**, בשים לב לחזקת המסירה, ואינו **פועל כדי לסתור את החזקה**, הרי שעיקרון סופיות הדיון מחייב להעניק חשיבות גדולה לדין הזמנים שנקבע בדיון. אי לכך, אין זה נכון כי כל אמת שמועלית טעונה כהן Да, התוצאה **האוטומטית** תהיה מתן אפשרות להניע את גלגלי הזמן לאחר, באופן אשר מיין למעשה את הרצינאל מאחריו עיקרון סופיות הדיון בכל הנוגע לעבירות מסווג בירית משפט (ואשר מקבל ביטוי בלוחות הזמנים שנקבעו בדיון). יש להזכיר זאת לנسبות מיוחדות וחירוגות שעיננו אין נמינה עליה.

.11 ודוקן, לרשום של הבעלות הרכב יש משמעות בשים לב לחזקת הבעלות שבסעיף 27 בפקודת התעבורה [נוסח חדש]. אחירות בעל הרכב מחייבת אותו אפוא לפעול בשקיידה סבירה, במסגרת סד הזמנים שבדין, כדי להוכיח שאחר השתמש ברכבו. אם אין עשה זאת כאמור, ואני מניח הסבר מספק מדוע לא עשה כן כבעיננו, אין לו להlain אלא על עצמו.

.12 מעהגתי למסקנה זו, אני רואה מקום לדון במשמעות הטענה כי בשל היותו של המעסיק "מסורב ביטוח", נרשם הרכב על שם המערער, טענה אשר לא בהכרח תפעל לזכותו. מכל מקום, גם בראי מצב דברים זה, אין לומר כי מתקיימים "נמקים מיוחדים" המצדיקים הארצת המועד.

השורה התחתונה מכל האמור **היא, שדין הערעור להידחות**.

מציאות בית המשפט תשלח פסק דין זה לצדים.

ניתן היום, כ"ט תשרי תשפ"ג, 24 אוקטובר 2022, בהעדך
הצדדים.